

Skådalsposten

Nr. 3.

Skådalen døveskole, mars 1938.

5. årgang

Våren og ungdommen.

Vi har allerede sett de første blåveis iår, og alle elevene gleder sig over at våren er kommet.

Fra gammel tid har diktere og vise menn brukt mange lignelser når de gav uttrykk for sine tanker om menneskelivet. De har også brukt årstidene, og de har da sammenlignet ungdommen med våren, og alderdommen med høsten. Om våren skyter livet op av jorden i blomster og trær, og spirene vokser fra uke til uke, akkurat som barna vokser fra år til år. Det følger glede med våren, og det følger glede med ungdommen, som synes alt mulig er morsomt. Det skal være morsomt å leve hver eneste dag. Om høsten derimot visner blomster og trær, og i alderdommen visner menneskene og dør. Vi synes det er vemodig, og mange synes det er sørgelig. Men likesom våren betyr nytt liv i naturens verden, feirer alle kristne mennesker om våren påskefesten, opstandelsens glade budskap, som lærer oss at det er en opstandelse til nytt liv i åndens verden efter døden og graven. Likesom våren og ungdommen hører sammen, slik hører påsken sammen med troen på opstandelsen og det evige liv.

Bestyreren.

Litt om skuespillet.

Lørdag den 19. mars spilte pikene i 8., 7. og 6. kl. et lite teaterstykke som handlet om «Tornerose». Vi spilte ikke helt nøiaktig som beskrivelsen fra eventyret. Noe som vi ikke kunde spille, måtte vi sløife.

I første akt så publikum inn i slottets ballsal hvor dansen gikk lystig. Mens gjestene danset, blev stemningen brutt av den onde fe som plutselig trådte inn. Mens feen svingte tryllestaven i luften sa hun: «Om tre minutter skal prinsessen falle i søvn som varer i hundre år.» Så seg alle dansende på gulvet og sov.

Så gikk teppet ned.

I annen akt kom prinsen inn. Han gikk og så på alt det rare han så i slottet. Til slutt stod han ved prinsessen. Mens han så på henne, sa han: «For en vakker prinsesse». Så bøide han sig ned og kysset prinsessen på kinnet. Med ett blev trolldommen løst.

Tornerose våknet, ja alle sammen på slottet. Tornerose reiste sig og takket prinsen, fordi han hadde frelst henne. Dronningen måtte også takke prinsen, fordi han hadde frelst hennes datter.

Så fortsatte dansen videre som den begynte for 100 år siden.

Da stykket var slutt, danset Bergit og jeg en dans som jeg hadde funnet på. Bergit og jeg har gitt den navnet: «Fantasidansen». Om vi var finke til å danse, kan dere spørre publikum om som har sett den.

Efterat vi hadde danset dansen ut, danset Margit og Kirsten en morsom dans som Margit har laget. Da de sluttet, ranget klappsalvene.

Tornerose spiltes av Aud Storhaug.

Prinsen » » Gunvor Ruud.

Dronningen » » Ågot Ellingsgård.

Den onde fe » » Mimmi Eriksson.

Bergit Rafoss, Margit Bølstad, Kirsten Pedersen, Anne Hoite, Bjørg Wroldsen og jeg var gjester. Red.

En drøm.

Lørdag naff drømte jeg at Gabriel og jeg var i Tyskland. Vi vilde gjerne skyte Hitler, og vi drepte Hitler. Så kom mange soldater til oss, og alle soldatene vilde drepe oss. Men Eilif frelsig oss. Eilif reiste med en flyvemaskin og skjøt alle soldatene. Og vi blev glad for det. Så reiste vi med flyvemaskin til Japan. Der så vi mange soldater som vilde krige mot Kina. Vi syntes synd på Kina. Vi vilde hjelpe Kina. Japan vilde gjerne ha hele landet av Kina. Men alle soldatene sa nei. Så begynte Japan å krige mot Kina. Eilif, Gabriel

og jeg kjørte med flyvemaskin og vi drepte alle soldatene. Kina vant. Kina blev meget glad. Til slutt reiste vi til Norge. Gabriel, Ellif og jeg reiste til Skådalen og fortalte bestyreren at vi hadde drept alle soldatene i Tyskland og Japan. Da vi hadde talt med bestyreren, reiste vi til Amerika. Det var en morsom drøm.

Odd Evensen. 5. kl.

Da Rolf og jeg var bakere.

Det var om høsten, da jeg var 10 år. Mor og far var borte og kjøpte noe. Vi besøkte min tante Ruth en stund. Vi fikk lyst til å bake kaker og brød, og jeg tok Rolf i hendene og gikk hjem. Det var ingen hjemme hos oss. Vi så noen fine hvite forklær, og vi tok dem og vi syntes det var meget hyggelig. Vi gikk ned i bakeriet og det var varmt der. Først tok vi et lite spann, mel og litt smør. Vi bakte kaker og brød. Da vi var ferdige med å bake, tok jeg en stor plate og satte kakene på den, og så satte jeg platen inn i bakerovnen. Vi var meget spent. Vi ventet så lenge. Vi glemte

kakene. Så kom min bror Henrik til oss og spurte oss hvad vi gjorde i bakeriet, og vi sa ingenting. Men Henrik forstod at vi bakte kaker og brød. Vi sparket ham vekk. Så sprang vi til bakerovnen og så at kakene og brødene var sorte. Vi blev meget skuffet, og vi kastet dem ut. Vi gikk til Henrik og fortalte om hvad vi hadde gjort, og han sa til oss at vi var meget dumme. Vi trettet med Henrik, og Rolf var sint på ham, og han gråt. Så kom mor og far, og vi var meget redde fordi vi hadde gjort noe galt. Da klokken var 7 spiste vi aftensmat, og Henrik fortalte mor og far om Rolf og mig. Våre foreldre lo meget av oss.

Kirsten Pedersen. 7. kl.

Da Hallgerd falt i elven.

En dag bakte mor brød. Så kom min venninde Sigrund. Hun sparket Hallgerd på spark. Så falt hun i elven. Hun skrek. Jeg sprang til far og fortalte at Hallgerd var falt i elven, og far sprang så fort. Han tok Hallgerd op av elven. Hun blev så våt. Hun frøs så meget. Hun måtte bli varm i kroppen. Hun satt i en stol ved siden av ovnen. Det var Sigrunds skyld

Ellen Wrødsen. 4. kl.

Da jeg holdt på å drukne i elven.

Det var en sommerdag for 3 år siden. Klokken 10 skulde jeg bade i elven sammen med min venn Rolf. Elven heter Otra. Jeg kunde ikke svømme, derfor brukte jeg livbelte. Da vi hadde badet en stund, klædde vi på oss. Så tok jeg badedrakten ned til båten. Det var nær bryggen. Jeg stod på båtkanten og viftet badedrakten tørr. Men jeg var så uheldig. Det kom plutselig litt vind. Båten slo mot bryggen, og så falt jeg i vannet og gikk til bunns. Jeg plasket og skrek om hjelp. Så kom Rolf med en stor stakk i hånden. Jeg holdt i den. Så blev jeg reddet av ham. Jeg var aldeles våt på klærne. Jeg torde ikke gå hjem, men jeg gikk til Rolfs hjem. Foreldrene hans var borte. Så hjalp Rolf meg å ta av klærne, for at de skulde tørke. Jeg synes at han var meget snild. Jeg var der like til kvelden. Så sa Rolf at jeg måtte gå hjem. Men jeg var så redd, derfor fulgte han meg. Han fortalte det som hadde hendt. Mor blev litt sint, fordi jeg kom så sent. Siden gav Mor Rolf en skje av sølv, fordi han hadde reddet meg.

Arne Birkenes. 5. kl.

Natt til onsdag den 23—3—38 avgikk Ivar Siljan i Skien ved døden etter lang tids sykeleie. Det var en stor sorg for oss å vite at han ikke var mer, for han var en snild og avholdt gutt. Han blev konfirmert 1935. Han var Skådalspostens første redaktør. Han blev begravet onsdag den 30—3.

Fred være med hans minne.

I ukens løp

Borghild Birkenes blev flyttet til sykehuset for en stund siden. Bestyreren har vært og sett til henne. Han fortalte at hun var meget bedre.

Frk. Puntervold har vært borte fra skolen i over 1 uke. Fru Bjerkenes vikarierer for henne.

Bertha Breiland i 5. kl. skal konfirmeres sammen med 8. kl. til sommeren, fordi hun er over 17 år. Det var nok ikke noen gledelig nyhet for henne. Hun vil svært gjerne lære mere, derfor har noen av elevene i 8. kl. tilbudt henne å lære henne mest mulig i hennes fritid.